

РЕШЕНИЕ

№ 16100

гр. София, 12.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 4 състав, в
публично заседание на 15.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Ваня Стоянова

при участието на секретаря Лилия Благоева, като разгледа дело номер **763** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 10а, ал. 1 от Закона за чужденците в Република България /ЗЧРБ/, във връзка с чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/.

Делото е образувано по жалба на А. К., гражданин на П., [дата на раждане] в Сахивал, личен номер 36501-2423870-7, притежател на паспорт тип Р, код на държава РАК, номер SF4228703, издаден на 02.04.2017г. в П., валиден до 02.04.2027г., чрез адвокат О. Н. Н., член на Софийска адвокатска колегия с личен номер съгласно единния адвокатски регистър [ЕГН], служебен адрес: [населено място], [улица], срещу Отказ по заявление № RUH24000822V от 11.12.2024г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза вид „С“), издаден от Завеждащ Консулска служба в Посолството на РБ в Р.-С. арабия.

С жалбата се иска отмяна на отказа като незаконосъобразен. Счита, че посоченото в отказа от стандартния формуляр, а именно, че целта и условията на планирания престой не са обосновани, както и че предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна и не отговаря на действителното положение, доколкото в заявлението за издаване на виза е написано. Заявява, че целта на посещението в България е да получи ключовете, владението и документите за закупен недвижим имот, както и да започне реновация на имота и на последно място - да изследва други възможности за (закупуване на) достъпни имоти. 3. е приложил към заявлението за издаване на виза и съответните документи (копие на нотариален акт). В този смисъл намира целта и условията на планирания престой за

обосновани. З. е посетил посолството на Република България в С. А., където е заверил пълномощно, за закупуване на дружествени дялове от дружество, което е собственик на недвижимия имот, посочен в приложения към заявлението нотариален акт. Сочил се, че като управител и собственик на дружество, което е закупило недвижим имот за А. К. е нормално да иска да отиде в България, да вземе ключовете, да огледа имота, да прецени какви ремонти следва да бъдат направени, съответно - да ги организира, да потърси други възможности за инвестиране в недвижими имоти. А. К. има трудов договор в С. А., което обстоятелство е отразено и в заявлението му за издаване на виза, се твърди в жалбата. Искано се бъде отменен обжалвания отказ и да бъде върната преписката на административния орган с указания да издаде исканата виза. В съдебно заседание оспорващия не се явява, не изпраща представител. Постъпила е молба от адвокат Н., с която се иска да бъде отменен оспорения отказ и да бъде върната преписката за ново разглеждане.

Ответната страна Завеждащ консулска служба в Посолството на РБългария в С. А., чрез юрисконсулт И. А. намира оспорения отказ за основателен. Позовава се на чл. 32 от Визовия кодекс, че се отказва разрешение за пребиваване, когато са налице основателни съмнения относно автентичността на приложените документи, представени от кандидата и истинността на тяхното съдържание. Представя писмени бележки.

Административен съд София - град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, намира от фактическа страна и правна страна следното:

На 11.12.2024 г. А. К., гражданин на П., роден на 02. 11. 2002 г. подава заявление № RUH24000822V от 11.12.2024г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза вид „С“) до Посолството на Република България в [населено място], С. А..

Към заявлението са приложени копие от паспорт, платена резервация за хотел. Постановен е оспореният Отказ от 11.12.2024 г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза вид „С“) на завеждащ консулска служба към Посолството на Република България в [населено място] А.. Като фактическо основание за отказа е посочено: целта и условията на планирания престой не са обосновани, както и че предоставената информация относно обосновката на целта и условията на планирания престой не е надеждна. В допълнителни забележки са изложени мотиви, че апликантът има няколко предходни отказа за виза поради представяне на фалшифицирани документи и/или липса на познания за РБ. Сочил се, че доколкото апликантът заявява намерение да придобие имот в РБ най-вероятно според адм. орган става дума за опит за заобикаляне на визовия режим на РБ с цел миграция.

От ДАНС не е изразявано становище, няма съставени документи, относими към воденото производство, видно от писмо рег.№М-3022 от 06.03.2025г. Актът е връчен на А. К. на 05.01.2025г. , поради което следва да се приеме, че жалбата от 20.01.2025г., по която е образувано настоящето съдебно производство е подадена в срока по чл.149, ал.1 АПК, срещу подлежащ на оспорване пред съд акт по чл.10а, ал.4 ЗЧРБ, от лице, чиито интереси той засяга неблагоприятно, е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Съгласно чл. 168, ал. 1 от АПК, във връзка с чл. 146 от АПК, в настоящото производство съдът проверява законосъобразността на оспорения акт, като проверява дали е издаден от компетентен орган и при спазване на законоустановената форма, спазени ли са процесуалните и материалноправни разпоредби, относно издаването му.

По силата на чл. 9г, ал 1 от ЗЧРБ оправомощени от ръководителя на съответната структура длъжностни лица в МВнР, в дипломатическите и консулските представителства на

Република България в чужбина и в органите за граничен контрол могат да вземат решения за издаване, за отказ за издаване, за анулиране и отмяна на визи, а в службите за административен контрол на чужденците - за анулиране и отмяна на визи, при условия и по ред, определени с наредбата по чл. 9е, ал. 1.

За доказване компетентността на издателя на акта ответникът е представил Заповед № 95-00-254 от 03.10.2011 г. на министъра на външните работи, с която са определени длъжностни лица от Дирекция „К. отношения“ на МВНР, компетентни да вземат решения за отказ за издаване на виза, и е възложено на ръководителите на дипломатическите и консулски представителства да определят с писмена заповед консулски длъжностни лица, които да съставят, подписват и връчват формулярите по образец.

Със Заповед № 4 от 21.04.2024 г. на посланик на РБ в Посолството на РБ в Р., на основание чл.34, ал.1 от Наредбата за реда и условията за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НРУИВОВР) , действаща към момента на издаване на процесния отказ, е определено длъжностно лице, които да съставят, подписват и връчват на заинтересованите лица уведомление и обосновка на отказ за издаване на виза. Предвид горното, съдът приема, че актът е издаден от компетентен административен орган.

Съгласно чл. 34, ал. 1 от Наредбата за условията и реда за издаване на визи и за определяне на визовия режим (НУРИВОВР) не се издава виза на чужденец, когато е налице едно от основанията, посочени в чл. 10 от Закона за чужденците в Република България. За отказа се съставя формуляр в два екземпляра по образец съгласно приложение № 7, който се подписва от ръководителя на дипломатическото или консулското представителство или от упълномощено от него длъжностно лице, а в случай на издаване на виза на границата - от ръководителя на органа по чл. 10, ал. 2 или от упълномощено от него длъжностно лице. Във формуляра се вписват мотивите, като се посочва основаниято за отказа, без да се вписват съображения, засягащи интересите на националната сигурност, и се удостоверява датата на връчване (изпращане) на заинтересуваното лице.

При сравнение с приложение № 7 на НУРИВОВР съдът констатира, че процесният отказ не е издаден в нормативно установената форма. Издаването на акта чрез попълване на формуляр по образец не е основание в него да не бъде посочено правното му основание. Следва да се има предвид, че оспорения отказ е издаден на 05.01.2025г., а промяната в чл. 34, ал. 1 от цитираната наредба е в сила от 14.01.2025г. Проверката за законосъобразност на оспорения административен акт е към момента на издаването му.

Изложеното, освен в противоречие с общото изискване на чл.59, ал.2, т.4 от АПК и на специалния подзаконов нормативен акт чл. 34, ал. 1 от НУРИВОВР, сериозно накърнява правото на защита на засегнатото лице да организира защитата си срещу утежняващия акт. Изискването на специалния закон е да бъде посочено основание на отказа по чл.10, ал.1 от ЗЧРБ, каквото оспореният акт не съдържа. Вярно е, че в него фактически е възпроизведено съдържанието на чл.10, ал.1, т.17 от ЗЧРБ, който урежда възможност да се откаже издаване на виза на чужденец, който не докаже достоверно целта и условията на заявеното пребиваване. Така изложените мотиви, освен, че са твърде общи и лишени от конкретизация, не отговарят на императивните законови изисквания за форма, въведени, за да се осигури правото на защита на засегнатото лице. Не става ясно защо се поставят под съмнение целта и условията на заявения престой, след като са представени доказателства за това, преведени са документите представени към заявлението и представени в съдебно заседание от 15.04.2025г.

В допълнение съдът приема, че оспореният отказ е и материалноправно незаконосъобразен – самостоятелно отменително основание по чл.146, т.4 от АПК.

Кандидатът е положил усилия да обоснове целта на претендирания краткосрочен престой в

България. Декларираната от него цел на престоя –закупуване на недвижим имот е подкрепена и с писмени доказателства. Следва да се посочи, че остана неподкрепено с доказателства защо адм. орган е посочил като основание за отказ и посоченото в допълнителни забележки на отказа, а именно, че апликантът има и други откази поради представяне на фалшифицирани документи и /или липса на познания в РБ.

Оспорвацият представи доказателства, а именно, че е собственик на българско дружество, което от своя страна е собственик на недвижим имот в РБ, което обстоятелство е посочено при подаване на заявлението за виза.

Съвкупната преценка на всички събрани по делото доказателства оборват наведените от органа неубедителни фактически основания за недоказване на целта и условията на планирания престой. На следващо място постановените предишни откази за издаване на виза са неотносими в настоящото производство. Съдът прецени законосъобразността на оспорения адм. акт към момента на издаването му. Представените доказателства допълнително обосновават нарушение на чл. 35 от АПК, а именно обсъждане на фактите и обстоятелствата от значение за случая. За пълнота на изложеното самия ответник в представената писмена защита посочва, че решението за отказ се взема след съгласуване с ДАНС. Но както беше отбелязано по горе ДАНС не е давала становище, видно от представената адм. преписка. Следователно отказа е постановен и при непълнота на доказателствата.

С оглед изложеното, отказът е незаконосъобразен, поради което и съгласно чл.172, ал.2 от АПК следва да бъде отменен.

На основание чл.173, ал.2 АПК преписката следва да се върне на административния орган за ново разглеждане на подаденото искане за издаване на виза за краткосрочно пребиваване. При новото разглеждане административният орган следва да съобрази мотивите, изложени в настоящето решение и при липса на други законови пречки, да издаде искания административен акт.

Водим от горното и на основание чл. 172, ал. 2, във връзка с чл. 173, ал. 2 от АПК, Административен съд София – град, Първо отделение, 4- ти състав,

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ по жалба на А. К., гражданин на П., [дата на раждане] в Сахивал, личен номер 36501-2423870-7, притежател на паспорт тип Р, код на държава РАК, номер CF4228703, издаден на 02.04.2017г. в П., валиден до 02.04.2027г., чрез адвокат О. Н. Н. член на Софийска адвокатска колегия, служебен адрес: [населено място], [улица], Отказ по заявление № RUH24000822V от 11.12.2024г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза вид „С“), издаден от издаден от Завеждащ Консулска служба в Посолството на РБ в Р.-С. арабия.

ВРЪЩА делото като преписка на длъжностното лице завеждащ Консулска служба към Посолството на Република България в Р., С. А. за ново разглеждане на подаденото от А. К., заявление № RUH24000822V от 11.12.2024 г. за издаване на виза за краткосрочно пребиваване (виза вид „С“), при съблюдаване на задължителните указания по тълкуването и прилагането на закона, дадени в мотивите на настоящето решение.

Решението подлежи на обжалване в 14-дневен срок от съобщаването му на страните, с касационна жалба пред Върховния административен съд на Република България.

СЪДИЯ